

onsfængslede efter rettens bestemmelse, fastsætter særlige regler om øget personalekontakt, udvidet adgang til besøg, særlig adgang til eneundervisning og bestemte typer af arbejde samt tilbud om regelmæssige og længerevarende samtaler med præster, læger, psykologer eller andre.

Justitsministeriet vil efter en vedtagelse af lovforslaget tage initiativ til, at der udarbejdes særlige administrative regler for behandlingen af varetægtsfængslede i isolation.

2.11. Særlig kompensation for varetægtsfængsling i isolation

2.11.1. Gældende ret

Hvis en person, der idømmes frihedsstraf, har været varetægtsfængslet, afkortes den idømte straf efter straffelovens § 86, stk. 1, med et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, den dømte eventuelt har været varetægtsfængslet.

De gældende regler indeholder ingen bestemmelse om særlig kompensation ved strafudmålingen eller fastsættelsen af varetægtsfradrag i sager, hvor en varetægtsfængsling eller en del heraf er udstået i isolation.

I Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 975/1983 om isolation af varetægtsarrestanter overvejede udvalget, om der ved strafudmåling eller eventuelt gennem regler om forhøjet varetægtsfradrag burde gives isolerede varetægtsarrestanter en særlig kompensation for den tid, hvor de har været isolerede.

Udvalgets flertal fandt, at dette behov kunne tilgodeses gennem den gældende regel i straffelovens § 80, hvorefter der ved udmåling af straf skal tages hensyn til bl.a. gerningsmandens forhold før og efter gerningen. Flertallet fandt det i den forbindelse ønskeligt, at man ved straffastsættelsen i videre omfang end tidligere ved anvendelsen af § 80 tog hensyn til udstået isolation under varetægt.

Udvalgets mindretal fandt ikke denne fremgangsmåde tilfredsstillende og foreslog i stedet en ordning, hvorefter varetægtsfradraget forøgedes med en tredjedel, i det omfang varetægtsarrestanten havde været isolationsfængslet.

Der henvises til betænkningen s. 66-70.

2.11.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Det er Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at den fremgangsmåde, der blev foreslået af udvalgets flertal i betænkningen fra 1983 med hensyn til anvendelse af straffelovens § 80, stk. 1, ikke i noget påviseligt omfang har vundet indpas i praksis.

Udvalget har derfor på ny overvejet, om der er anledning til at etablere en ordning med et forhøjet varetægtsfradrag for de dage, i hvilke sigtede har været varetægtsfængslet i isolation.

Et flertal i udvalget (6 medlemmer) er, bl.a. på baggrund af konklusionen af den foretagne isolationsundersøgelse, af den opfattelse, at der bør indføres en ordning, hvorefter varetægtsfradraget forhøjes for de dage, varetægtsfængslingen er sket i isolation, således at der ved strafudmålingen tages højde for den øgede belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, der er forbundet hermed.

Flertallet foreslår, at der gennemføres en ændring af straffelovens § 86, så der ved opgørelsen af varetægtsfradraget sker en forhøjelse af dette med en dag for hvert påbegyndt tidsrum af 3 døgn, hvori den dømte har været isoleret.

Efter flertallets forslag vil en person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 14 dage, således opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 5 dage (samlet fradrag i idømt straf: 19 dage), mens en person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 4 uger (28 dage), vil opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 10 dage (samlet fradrag i idømt straf: 38 dage). En person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 3 måneder, vil opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 1 måned (samlet fradrag i idømt straf: 4 måneder).

Et mindretal i udvalget (3 medlemmer) kan - i alt væsentligt af samme grunde som flertallet i 1983 - ikke anbefale forslaget om et særligt isolationsfradrag. Mindretallet er af den opfattelse, at et konkret behov for at yde kompensation for en varetægtsfængsling i isolation kan - og i videre omfang end hidtil bør - tilgodeses gennem den almindelige bestemmelse om strafudmåling i straffelovens § 80.

Der henvises til betænkningen s. 85-88.

2.11.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at den fremgangsmåde, der blev anbefalet af Strafferetsplejeudvalget allerede i bet. 975/1983, og som ikke i noget påviseligt omfang har vundet indpas i praksis, næppe heller i fremtiden kan forventes at blive anvendt i noget videre omfang.

Da det ligger fast, at det er mere belastende at være varetægtsfængslet i isolation end i ikke-isolation, kan Justitsministeriet tilslutte sig forslaget fra flertallet i Strafferetsplejeudvalget om, at der skal ydes en særlig kompensation for denne yderligere belastning.

Justitsministeriet kan derfor tiltræde flertallets forslag om, at der gives et særligt fradrag i den idømte